

meget let at henvise til Smørret, for dér kan man finde Købere, fordi de paagældende Lande har for lidt af det selv, men at tro paa, at man ad industriel Vej skal kunne skaffe Beskæftigelse ved Eksport i denne Tid, det er ogsaa en af de Ting, som jeg tror, man skal lægge paa Hylden. Det har i sig selv ikke nogen som helst Realitet. Der er ingen Muligheder i saa Henseende. Den eneste Mulighed, man i alt væsentligt har i dette Land for Tiden, er vort eget Marked, og naar det gælder om at levere til dette Marked, saa maa man levere de Varer, hvoraf der er det største Forbrug, men disse Varer er ikke Kvalitetsvarer i strengere Forstand; det er tværtimod de almindelige Handelsvarer. Derfor tror jeg, det er en fuldkommen urigtig Antagelse at tro, at man gavner det danske Erhvervsliv i større Grad, for saa vidt det gælder om at beskæftige saa mange arbejdende Hænder som muligt, ved paa dette Tidspunkt at slaa ind paa en Kvalitetsfabrikation. Vi maa nøjes med den Kvalitet, som den almindelige Borger bruger, og det kan selvsagt ikke være andet end den ganske almindelige.

Fremdeles siger den højtærede Minister, men ogsaa denne Paastand mener jeg er ganske urigtig, at de Metoder, Ministeriet vil anvende til Bedring af Krisen, ikke maa være saadanne, som gør Varerne dyrere. Denne Udtalelse er i hvert Fald i Realiteten urigtig. Den kan paa en vis Maade have noget paa sig, idet Vareprisen, for saa vidt det drejer sig om en Skovl eller, hvad det nu kan være, ikke gaar op ved de Metoder, Regeringen er gaaet med til at anvende, men den kan ikke være rigtig, for saa vidt disse Metoder, hvis de gør nogen som helst nævneværdig Nytte, foranlediger meget store Udgifter, der maa betales af det danske Samfund. Disse Udgifter maa lægges paa den ene eller den anden Maade ud over hele Samfundet, og naar det er Tilfældet, er det kun en halv Sandhed at ville sige, at de Metoder, Regeringen bruger, ikke fordyrer Varerne, for det, det kommer an paa i Livet, er ikke, hvad Varerne koster, men hvilken Evne den paagældende har til at betale den Pris, Varen kommer i. Og tager man dette Forhold med i Betragtning, maa jeg hævde, at Varen i Virkeligheden fordyres, naar der overhovedet fra Statens Side gives Tilskud. Om man i denne Forbindelse gaar den Vej overfor Beskyttelsesproblemet f. Eks. at sige, at vi nedsætter Tolden paa Raastoffer for at gavne den ene eller den anden industrielle Virksomhed, eller man gaar den Vej at forhøje Beskyt-

telsestolden, saa er det i Realiteten ganske det samme, man gør. Naar man derfor vil stikke ærede Vælgere Blaar i Øjnene ved at sige, at den Metode, vi bruger, fordyrer ikke Varen i det her nævnte Tilfælde, saa er denne Opfattelse altsaa efter min bedste Overbevisning fuldkommen urigtig.

Resultatet af Handelsministerens Forhandlinger med Industrien blev jo de nok-som bekendte 8 Punkter, hvoraf de fleste er gode gamle Kendinge, om de gamle Punkter har jeg udtalt mig ved en tidligere Lejlighed, og den højtærede Statsminister har i sin Egenskab af Finansminister gjort mine Udtalelser den Ære at citere en hel Del af dem i sin Tale, hvad der jo kun kan være mig behageligt, idet jeg ikke nærer Tvivl om, at der er et ikke ubetydeligt Publikum, som hellere læser de Taler, den højtærede Statsminister holder, end dem, jeg holder. Den højtærede Statsminister synes, at jeg var uretfærdig i min Kritik, men i Grunden imødegik den højtærede Statsminister jo aldeles ikke de Udtalelser, jeg fremkom med, hvoraf den ene siger dette, at det kan være meget godt at støtte dansk Arbejde, men det bliver en ganske vilkaarlig Beskyttelse, idet den udelukkende hjælper de tilfældige Virksomheder, som nyder godt deraf, uden at tilsvarende Virksomheder, der kan være akkurat lige saa slet stillede, faar en tilsvarende Støtte. Jeg siger, at det er en vilkaarlig Understøttelsesform, og den højtærede Statsminister imødegik det ikke, han sagde kun, at de, der nu en Gang har nydt godt deraf, vil sikkert beklage sig, om de ikke vedblivende kan nyde godt deraf. Ja, det tror jeg gerne. Hvad enten man med Rette eller Urette har opnaaet en vis Fordel, er det ganske klart, at man vil beklage sig, naar man ikke mere kan beholde den. Men det er ikke i mindste Grad Bevis for, at den er rationel og rimelig i Forhold til alle Landets Skatteydere. Og saadan er det saa noglunde, synes det mig, med alle de Punkter, man har opstillet: de er efter min Overbevisning fuldkommen blottede for Rationalitet.

Det forunderligste af alle Punkterne tør vel nok Punkt 8 siges at være. Der ser altsaa den højtærede Handelsminister staaende som den Mand, der skulde formidle industrielle Virksomheder til at finde hinanden. Er det nu dog ikke ganske mod Ministeriets almindelige Politik, som netop gaar ud paa, at de frie Kræfter skal søge at finde hinanden? Jeg kan ikke tænke mig, at dette Punkt 8 kan faa nogen som helst Betydning. Kunde man endda i dette Punkt læse, hvad jeg ved der er blevet læst,